

Áradás a telepeken

Víz alatt a Vasutas-telep és a Somogyi-telep

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn délelőtt a Vasutas-telep lakosságának küldöttsége kereste fel dr. Pálffy József polgármesterhelyettest. A küldöttség elpanaszolta, hogy vasárnapról hétfőre virradó éjjel

a telep mellett elterülő tó vize annyira megáradt, hogy elhagyta medrét elárasztotta a telep szélső házait, tíz telket már elöntött és a többi is erősen veszélyeztetett.

Az elöntött telkeken lévő házakból a lakosságunk el kellett menekülni, mert a házak leginkább vályogházak készültek és a víz összedöntéssel fenyegeti a könnyen elázó falakat.

Negyven lélek vált így hajléktalanná, akik egyelőre ismerősökkel és rokonokkal húzódtak meg. De beszívárgott a víz néhány mélyebben fekvő uccába is, úgy, hogy

ezenél lakóház lakói csak föltámasztott deszkapadlókon hagyhatják el lakásaikat.

Dr. Pálffy azonnal utasította a mérnöki hivatalt, hogy tartson terepszemlét a Vasutas-telepen és igyekezzék a telepet mentesíteni az árvízveszedelemtől. A mérnöki hivatal megállapította, hogy a veszedelem a Matyér idejére elő, amelynek vize annyira megáradt, hogy nem vezetheti már el a telep mellett elterülő tó fölött a vizet. A víz ezért ömlött ki medréből és ezért árasztotta el a telep szélső házait. Az egyre növekvő víztömeget csak az ármentesítő társulat csatornájának és zsilipjeinek felhasználásával, valamint a város lakomobilszivattyújának sürgős üzembehelyezésével lehetne elvezetni. A polgármesterhelyettes ezért kiadta az utasítást a lakomobilszivattyú üzembehelyezésére és azonnal érintkezésbe lépett az ármentesítő társulattal, hogy a társulat szintén tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Somogyi-telepről

Következő jelentést kaptuk:

Óriási tenger öntötte el Somogyi-telepen az uccákat. A házak közül nemegyet teljesen körülvett a víz. A gyenge építményű vályogházak és téglapépületek egymásután dűledéznek. Víz van az óvoda és iskola előtt is. Az áradás összefügg a fehértói munkálatokkal, amelynek piszkos, szikes vizét itt engedi le a Szeged Belvíz- és Ármentesítő Társulat olyan csatornákon, amelyek semmiféle tekintetben nem alkalmasak ilyen vadvizek levezetésére. A csatornákat úgy készítették, hogy azokon keresztül a víz mindenütt átszivárog. A csatornán lévő átjárókat a víz mossa úgy, hogy a közlekedés alig lehetséges. Az új osztásban pe-

dig a gyermekek közül néhányan bele is esnek, akiket csak nagynehezen sikerült kimenteni.

Míg a vadvizek levezetése nem itt történt, illetőleg ezek a területek még nem voltak benépesítve, soha víz még nem volt itt. Amióta azonban a szegény lakosság itt letelepedett, házat, kertjét víz árasztja el. A családok helyzete kétségbeesett, mert nincs kihez fordulni. A város nem hat oda, hogy amennyiben nem elégséges a víznek bizonyos magasságon való leengedése, a tápéi kapunál lévő szivattyutelepet hozzák működésbe, mert az drága. Ott, ahol a veszély olyan gyakori, már a szegény lakosság érdekében is mindent meg kellene tenni, főleg, mikor a folytonos vadvízelöntéseket nem annyira a csapadékos idő, mint inkább a Fehértó rendezése és halastóvá való átalakítása okozza.

E lap hasábjain többször foglalkozott már

Somogyi-telep szerencsétlen helyzetével, járhatatlan utjaival. Somogyi-telep a mai helyzetben előbb-utóbb a szennyes hullámok áldozata lesz. Itt egy 6000 lakosú telep megmentéséről van szó, sürgős segítséget és gyökeres beavatkozást kér a telep lakossága.

A csongrádi állomásfőnök izgatási pöre

Mi történt a rendőr és az utas között — A szegedi törvényszék 100 pengőre ítélte az állomásfőnököt

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes izgatási pert tárgyalt hétfőn a szegedi törvényszék Vild-tanácsa. A per vádlottja egy állomásfőnök volt, aki a vádirat szerint nagyobb tömeg előtt abcugolta az államrendőrséget. A vádirat így vádolja Imling Tivadart, a csongrádi állomás főnökét:

„Vádolom Imling Tivadart állomásfőnököt az állam és társadalom rendjének felforgatására irányuló vétség miatt azért, mert Csongrádon 1930 március elsején, a vasuti pályaudvaron, nagyobb tömeg előtt »le a rendőrséggel« kifejezéssel a m. kir. államrendőrség elleni gyűlöletre izgatott.»

Ugyancsak a vádirat a következőképp beszéli el az izgatást megelőző történetet. Azon a napon országos vásár volt Csongrádon. A vásározkók nagyrésze az esti vonattal szándékozott elutazni. A szerelvény azonban rövid volt, ezért még több kocsi kellett odakapcsolni. Eközben Schwartz Aladár kispesti lakos rendőri igazoltatása vált szükségessé. Hermann Imre államrendőr Schwartz Aladárt bevitte a jegypénztár helyiségébe. A peronon álló tömeg ekkor figyelmeztette az ott sétáló Imling állomásfőnököt a hivatalban történő dolgokról. Imling benézett az ablakon és az esti világításnál oly helyzetben vélte látni a rendőrt, mintha az tetteleg bántalmazta volna az utast. A főnök ekkor berohant a jegypénztárba és ott kifakadt az ellen, hogy a vasut hivatalos helyiségében egy adófizelő polgárt ütlegetjenek. A közönség ezt a jeletet is látta és amikor a főnök kijött, a tömeg egyrésze a főnököt, másrésze a rendőrt éltette. A főnök az ajtóban fennhangon ezt mondotta: »Le a rendőrséggel!«

Hermann Imre rendőr Imling Tivadart azután feljelentette. A hétfői tárgyaláson Imling Tivadar tagadta, hogy a rendőrség ellen izgatott volna. Előadta, hogy Schwartz Aladárt tették arra, hogy a rendőr üti az utast. Az ablakon át azt látta, hogy Schwartz a földön fekvő kalapja után nyúl, a rendőr pedig felémelt kézzel áll mellette. Tagadta ellenben a főnök, hogy izgató kijelentést tett volna.

A bíróság egész sereg tanut hallgatott ki. A rendőr tagadta, hogy üttette volna az utast és azt állította, hogy a főnök igenis izgatott a rendőrség ellen. Schwartz Aladár azt vallotta, hogy őt a rendőr a jegypénztár helyiségében megütötte. A többi tanuk azt vallották, hogy a főnök ezekkel a szavakkal kelt ki a rendőr eljárása ellen:

— Ez mégsem járja, hogy valakit csak úgy megpofozzanak... Ez nem emberséges eljárás!...

A tanuk egyrésze úgy vallott, hogy a közönség a főnököt éljenezte, a másik része azt állította, hogy a rendőrt. Volt olyan tanu, aki hallotta a főnöktől az izgató kijelentést, de ezek a tanuk is különféle képen adták elő az eseményeket.

Dr. Nagy Géza ügyész fentartotta a vádat. Helytelen volt a főnök eljárása — mondotta —, hogy a közönség, a nyilvánosság elé vitte az ügyet. Ha látta, hogy a rendőr hibázott, akkor simán kellett volna, a közönség kizárásával elintéznie a dolgot. Így, hogy véleményt nyilvánított a publikum előtt, valóságos kis forradalmat idézett elő.

A bíróság a tárgyalás adataiból tényként állapította meg, hogy az ütlegetési jelenet után a közönség egyrésze a rendőrt, másik része a főnököt abcugolta. Amikor Imling Tivadar hallotta, hogy őt szidják, azt felelte, hogy: le az államrendőrséggel, tehát ezzel azt akarta kifejezésre juttatni, hogy szidják a rendőrséget és ne őt. A bíróság ezért bűnösnek mondotta ki a főnököt és 100 pengő pénzbüntetésre ítélte, az ítélet végrehajtását azonban három esztendőre felfüggesztette. Az ítélet jogerős.

A belügyminiszter elutasította a jobboldali fellebbezéseket a kegyuri bizottság megválasztása ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) A királyhalmi plébánosválasztást, mint emlékeztetés, az utolsó pillanatban bizonytalan időre el kellett halasztani, mert kiderült, hogy a kegyuri bizottság közgyűlési megválasztását megfellebbezték a belügyminiszterhez és a belügyminiszter a fellebbezést még nem bírálta el. Már pedig a plébánosválasztás a kegyuri bizottság jogkörébe tartozik és így addig ezt a jogát nem is gyakorolhatja, amíg tagjai mandátumának sorsa fölött nem ítélkezik a miniszter.

A kegyuri bizottságot 1929 őszén választotta meg a közgyűlés a törvényhatósági bizottság katolikus tagjai közül, azonban szavazati jogával minden városatyá élt felekezeti különbség nélkül. A választásnak ezt a módját sérelmezte a szélső jobboldal, ahonnan Gönczi Károly rókusai lelkész és dr. Vitéz Máriaföldy Márton tanár fellebbezést jelentett be ellene a belügyminiszternél. A fellebbezést arra alapították, hogy a katolikus kegyuri bizottságot, amely kizárólag katolikus kegy-

uri ügyeket intéz, csak katolikus városatyák választhatják. A város hatóságának ezzel szemben az volt az álláspontja, hogy a kegyuri jogok a város lakosságának összességét illetik és a nemkatolikus városatyák részéről önkéntes joglemondást jelent, ha a papválasztás gyakorlásának jogát egy kizárólag katolikus városatyákból alakítandó bizottságra ruházzák át. A bizottság tagjainak megválasztásából azonban a nemkatolikus városatyákat sem lehet kizárni.

A vitát most végérvényesen eldöntötte a belügyminiszter, akitől értesítés érkezett, hogy a fellebbezéseket felülbírálta, azokat jogtalanoknak találta és ezért a közgyűlés eredeti határozatát, amely mindenben megfelel a törvényes rendelkezéseknek, jóváhagyja, az alaptalan fellebbezéseket viszont elutasítja.

A belügyminiszteri döntés tehát megerősíti a kegyuri bizottságot, amely most már megválaszthatja a királyhalmi plébánost.